

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală privindul pe

Cebotari Ruslan Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.02.2022 – 05.05.2022;
2. Instanța de apel: 08.06.2022 – 29.06.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 07.11.2022 – 07.12.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 05 mai 2022, inculpatul Cebotari Ruslan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) și 4 (patru) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, s-a adăugat integral la pedeapsa stabilită prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 10 000 lei, stabilită prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 16.06.2020, stabilindu-i lui Cebotari Ruslan pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 4 (patru) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10 000 lei, spre executare de sine stătător.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Cebotari Ruslan în una din zilele cuprinsă în perioada de timp a lunilor august-septembrie 2021, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scop de profit, pe ascuns a pătruns în gospodăria cet.Guțu

Alexandru amplasată în municipiul Soroca, strada Xxxxx, de unde a sustras și însușit un rezervor din metal cu capacitatea de 2000 litri la preț de 3500 lei și un rezervor din metal cu capacitatea de 500 litri la preț de 1000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 4500 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Cebotari Ruslan, care a considerat pedeapsa aplicată în privința sa prea aspră, indicînd că are la întreținere patru copii minori, este invalid de gradul II, la fel și mama sa este de vîrstă înaintată, locuiește cu el și deține grad de dizabilitate. A solicitat admiterea apelului din motivele invocate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, a fost respins apelul declarat de inculpatul Cebotari Ruslan împotriva sentinței Judecătorei Soroca, sediul Central din 05.05.2022, sentință care a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Cebotari Ruslan și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind vinovăția inculpatului Cebotari Ruslan rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În viziunea instanței de apel probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile, pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Referitor la pedeapsă, care este latura contestată prin apel, s-a apreciat că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice săvîrșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de apel a menționat că individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii și pedepsei penale.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond la stabilirea pedepsei a luat în considerație circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul Cebotari Ruslan anterior a

mai fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, fiindu-i aplicată pedeapsa inclusiv și sub formă de închisoare, dar nu a tras concluzii corespunzătoare și a continuat să comită acte infracționale sancționate de legea penală.

Instanța de apel a constatat, că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61,75 Cod penal privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind vinovăția inculpatului Cebotari Ruslan rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Referitor la solicitarea invocată de apelant de aplicare în privința sa a unei pedepse neprivative de libertate, instanța de apel a constatat că nu există temei legal de casare a sentinței în această latură.

În acest aspect, instanța de apel a reținut că sancțiunea art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă amenda în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

În speță s-a constatat cu certitudine faptul, că în privința inculpatului Cebotari Ruslan au fost aplicate pedepse neprivative de libertate, care nu au avut efect de corijare asupra acestuia, inculpatul nu a renunțat la comiterea infracțiunilor, astfel instanța de apel a reținut că în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infractorice săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, instanța de apel nu a constatat prezența circumstanțelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectul invocat și aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blînde, după cum a solicitat inculpatul în apelul declarat, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului Cebotari Ruslan este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel impunîndu-se soluția de respingere a apelului declarat de inculpat ca fiind neîntemeiat.

Totodată, instanța de apel a indicat că nu poate fi admisă și cererea depusă de către inculpatul Cebotari Ruslan în ședința instanței de apel referitor la aplicarea în

privința sa a Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.6 alin.(1) lit.a) al Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, prevederile art.1-5 nu se aplică persoanei: a) persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare.

Din materialele cauzei rezultă, că anterior Cebotari Ruslan a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa sub formă de închisoare de pînă la 7 ani, astfel în coroborare cu prevederile art.16 Cod penal se califică ca fiind o infracțiune gravă și a executat pedeapsa cu închisoare (f.d.39), astfel în speță fiind prezente restricțiile prevăzute de art.6 alin.(1) lit.a) al Legii menționate.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a concluzionat, că în astfel de circumstanțe este neîntemeiată solicitarea invocată de inculpat în apel referitor la stabilirea unei alte pedepse mai blînde, dat fiind faptul că soluția adoptată de către instanța de fond este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel impunîndu-se soluția de respingere a apelului declarat de inculpat ca fiind nefondat, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, a fost menținută fără modificări.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, în termen, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, în latura stabilirii pedepsei penale, cu stabilirea unei pedepse mai blînde non privative de libertate.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele:

- decizia instanței de apel recurentul o consideră neîntemeiată pasibilă de a fi casată în partea individualizării pedepsei penale din următoarele considerente:

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin. pet.6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina în baza probelor din faza urmăririi penale, s-a căit sincer de cele comise, are un loc permanent de trai, are patru copii minori la întreținere, are părinți la întreținerea sa este încadrat în grad de dizabilitate;

- recurentul consideră că instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare;

- categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - pînă la mai aspră - închisoare. Însă în pofida celor expuse mai sus instanța nu a ținut cont de acest fapt numindu-i cea mai aspră pedeapsă care este prevăzută de prezentul articol;

- avocatul consideră că Cebotari Ruslan a conștientizat urmările care pot surveni în rezultatul comiterii infracțiunii pentru care a fost condamnat.

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, cu toate că indică temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, acesta critică de fapt pedeapsa aplicată inculpatului Cebotari Ruslan, solicitând o pedeapsă mai blândă, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând argumentele invocate în recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii ce ține de domeniul patrimoniului, prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură

persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare (f. d. 89) care a fost admisă de către instanță (f. d. 92), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă amenda în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpatul Cebotari Ruslan prin decizia instanței de apel a fost menținută fără modificări sentința primei instanțe.

Conform alin.(1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, prima instanță just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, comisă cu intenție, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni similare (f. d. 26-27), dar nu a stat pe calea corijării și la scurt timp din nou cu intenție a comis o altă infracțiune, atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, circumstanțe atenuante – recunoașterea vinovăției, circumstanțe agravante – nu au fost stabilite. La caz,

circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, atitudinea și consecințele infracțiunii, întemeiat au fost considerate ca circumstanțe, ce nu pot condiționa aplicarea unei pedepse mai blânde nonprivative de libertate, după cum indică apărarea, instanța de apel întemeiat a menținut sentința, prin care i-a fost stabilit inculpatului Cebotari Ruslan, cu aplicarea prevederilor 85 alin. (1) Cod penal să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c., ce constituie 10000 lei spre executare de sine stătător.

La fel, se reține, că datele cu privire la faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția integral la etapa urmăririi penale, s-a căit de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are un loc permanent de trai, are la întreținere patru copii minori, are părinți la întreținerea sa, este încadrat în grad de dizabilitate, au fost luate în considerație la stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului de către prima instanță.

Totodată, instanța de recurs ordinar reține, că prima instanță corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Cebotari Ruslan să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde este neîntemeiată, or, după cum s-a menționat, inculpatul nu este la prima abatere, și conform raportului-caracteristic este descris că la locul de trai se caracterizează din punct de vedere negativ, consumă băuturi spirtoase ocazional, la evidență la medicul narcolog sau psihiatru nu se află, intră în discuție cu persoanele suspecte și cu cele care se află în vizorul poliției, se află la evidență în cadrul IP Soroca, ca persoană ce prezintă interes operativ (f. d. 21).

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, temei de a interveni nu s-a constatat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate, fiindu-i aplicată cea mai aspră pedeapsă, iar circumstanțele invocate de recurent nu sunt în stare să răstoarne soluția.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Cebotari Ruslan de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Cebotari Ruslan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie